

det Distrikt, hvor Ejendommen er beliggende. Der indkom en Del Meddelelser, dog ikke noget særlig stort Antal. Naar Meddelelse indkom til Foreningen, udsendte denne straks en Kontrollør, der foretog Undersøgelse af Ejendommen og gav Ejeren de Paa-læg, der maatte anses for nødvendige. Forsaavidt der var paalagt Foretagelse af Foranstaltninger til Ejendommens Sikring mod Rotter eller Renholdnings- og Ordenspaabud, voldte det ikke Vanskelighed at kontrollere, at de blev udførte. I mange Tilfælde gik Paalæget ud paa at udlægge rottetdræbende Midler, men Kontrol med, om disse blev udlagt i forsvarlig Mængde og paa en god Maade, har ikke kunnet føres.

For at faa et Indtryk af, hvorvidt de forskellige Foranstaltninger havde haft tilfredsstillende Virkning, besluttede Magistraten at indføre Præmieringssyste-met i Maanederne Juli og August d. A., idet man ved Sammenligning mellem det Antal Rotter, der var indfanget i tilsvarende Maaneder i 1922, kunde faa en Forestilling om, hvorvidt der i det forløbne Aar havde fundet en Nedgang Sted i Antallet af Rotter i København. Præmien var fra 1. Maj 1922 blevet forhøjet til 20 Øre for hver Rotte, og den samme Præmie fastsattes for Juli og August Maaned d. A. I Juli og August Maaned 1922 indfangedes 18 033 Rotter, i Juli og August 1923 kun 6 616 Stykker.

Selv om man ikke heraf kan slutte, at Antallet af Rotter er formindsket til ca. $\frac{1}{3}$ af Antallet i 1922, kan der dog næppe være Tvivl om, at Antallet af Rotter er formindsket meget ved de trufne Foranstaltninger.

Det vil imidlertid næppe være muligt at bringe Tallet væsentligt længere ned med den nuværende Ordning.

En Del af Grundejerne vil unddrage sig deres Forpligtelser. Blandt dem vil særlig findes Ejerne af stærkt rottebefængte Ejendomme, og Rottebestanden i disse Ejendomme vil, selv om det kun drejer sig om ca. 5 pCt. af de københavnske Ejendomme, være tilstrækkeligt til at vedligeholde en generende Rotteplage i Byen. En virkelig Udryddelse i saadanne Ejendomme vil kun være mulig ved uddannede Folk og ved Hjælp af hyppige og kraftige Udlægninger af rottetdræbende Midler.

Allerede ved Behandlingen af den nuværende Lov gjorde Københavns Magi-strat opmærksom paa, at det kunde tænkes at være heldigt, at en Del af de nødvendige Foranstaltninger blev truffet af Kommunen, og man henstillede, at Loven fik et saa-dant Indhold, at der gaves Kommunen Adgang til at tilpligte Grundejerne at betale Udgifterne ved saadanne af Kommunen trufne Foranstaltninger. Man tænkte herved særlig paa Vanskelighederne ved at faa *samlige* Grundejere til paa tilfredsstillende Maade at foretage Giftudlægningerne, og den nugældende Lov har netop paa dette Punkt været mangelfuld.

En virkelig Udryddelse af Rotterne vil sikkert bedst kunne gennemføres ved, at Giftudlægninger i alle Ejendomme i Kommunen, hvor det efter Magistratens Skøn maatte anses nødvendigt, under Magistratens Kontrol foretages af Entreprenører engagerede af Magistraten. Udgifterne bør bæres af *alle* Ejere, idet ogsaa de Ejere, hvis Ejendomme ikke er særlig plagede af Rotter, vil have Fordel af en effek-tiv Udryddelse; men der bør gives Kommunen Adgang til at opkræve et forholdsvis større Bidrag af Ejendomme, hvor Rotteplagen er særlig slem og Udgifterne derfor særlig store. Eventuelt kunde det gøres til en Betingelse, at vedkommende Kommune selv bar en Del af Udgifterne ved saadanne Foranstaltninger.

J. Jensen.

K. Bjerregaard,
Ekspskr.